

Reisverslag fietsvakantie Budapest – Târgu Mureș
Hongarije – Roemenië van 13 tot en met 22 september 2008
1270 km

Inleiding

Het International Bike Team uit Sint-Lievens-Houtem organiseert elk jaar een fietsuitstap van ongeveer een week. Traditioneel wordt er gekozen voor een Europees land waar er bergen zijn en waar we goed weer kunnen verwachten. Zo werden reeds Frankrijk met de Alpen, de Pyreneeën en het Centraal Massief, Italië met de Dolomieten, Spanje met de Sierra Nevada, en Roemenië met de Karpaten bezocht.

Dit jaar werd er voor de tweede maal gekozen voor Roemenië. Uiteraard werd een volledig nieuw parcours gevolgd met een vlakke aanloop vanuit Hongarije (Budapest) en vervolgens naar het noorden van Roemenië waar de bergen hun opwachting maakten.

De organisatie wordt steeds goed voorbereid. Het parcours wordt volledig verkend, de hotels worden vooraf bezocht en de deelnemers krijgen een volledige documentatiemap waarin de verschillende ritten met het parcoursverloop zijn opgenomen met daarbij wat algemene informatie. Onderweg wordt er uiteraard tijd voorzien en gestopt wanneer bijzondere bezienswaardigheden ons parcours kruisen. Bovendien kunnen we rekenen op een aantal trouwe en ervaren begeleiders en begeleidsters voor de volgwagen met bagage, eten en materiaal. De ganse organisatie wordt ook vooraf met de deelnemers besproken tijdens een tweetal vergaderingen.

De deelnemers

De deelnemers beperken zich niet tot de leden van het International Bike Team uit Sint-Lievens-Houtem. De club staat open voor deelname van andere wielertoeristen voor zover zij zich kunnen scharen achter een aantal basisregels. Zo moeten de deelnemers uiteraard getraind zijn en zich kunnen aanpassen binnen een groep.

Tijdens deze uitstap hadden we terug een fantastische groep deelnemers en begeleid(st)ers die zowel tijdens de rit als 's avonds aan tafel de fun er inhielden.

Bundervoet Etienne	Evergem	Deelnemer
Callewier Patrick	Harelbeke	Deelnemer
De Bleser Marc	Buggenhout	Deelnemer
De Vos Christiaan	Knesselare	Deelnemer
Fieremans Marcel	Lede	Deelnemer en organisator
Hilda	Lede	Begeleidster en chauffeur
Hellinckx Luc	Lede	Deelnemer
Heyvaert Andre	Opwijk	Deelnemer
Smolders Leslie	Affligem	Deelnemer
Sonck Geert	Herdersem	Deelnemer
Teck Willem	Lebbeke	Deelnemer
Josiane	Lebbeke	Begeleidster
Van Limbergen Frans	Oudegem	Deelnemer
Van Melkebeke Daniel	Burst	Deelnemer
Nelly	Burst	Begeleidster

Het rittenschema

Rit 1	13/9/2008	Budapest Vecses	Jászberény	78 km
Rit 2	14/9/2008	Jászberény	Balmazújváros	160 km
Rit 3	15/9/2008	Balmazújváros	Tâșnad	147 km
Rit 4	16/9/2008	Tâșnad	Pădurea Lăpușel	151 km
Rit 5	17/9/2008	Pădurea Lăpușel	Borșa	146 km
Rit 6	18/9/2008	Borșa	Sucevița	149 km
Rit 7	19/9/2008	Sucevița	Târgu Neamț	131 km
Rit 8	20/9/2008	Târgu Neamț	Gheorgheni	147 km
Rit 9	21/9/2008	Gheorgheni	Sighisoara	137 km
Rit 10	22/9/2008	Sighisoara	Târgu Mureș	50 km

De voorbereiding en vertrek naar Budapest

De officiële start van de fietsuitstap wordt gegeven op zaterdag 13 september 2008 om 13u30 uur in Budapest, Hongarije. Een deel van de groep zal naar Budapest rijden met een gehuurde bestelwagen.

Op donderdagavond 11 september 2008 wordt het fietsmateriaal ingeladen en de volgende ochtend heel vroeg vertrekt een groep van 5 deelnemers met de bestelwagen via Duitsland, Oostenrijk en net voorbij de Hongaarse grens in Győr wordt er overnacht. De volgende ochtend rijden ze naar Budapest

waar de rest van de deelnemers rond 10 uur zal toekomen met het vliegtuig vanuit Zaventem.

Marcel Fieremans, de organisator van de fietsreis heeft alles perfect gepland en getimed. Alles verloopt werkelijk gesmeerd en volgens plan. Rond 11 uur kunnen we onze fietsen reeds klaarmaken (pedalen, liefst aan de goede kant opzetten, een laatste smeerbeurt, banden goed opgepompt, stuurpen in de juiste stand). Twaalf stalen (alu, karbonnen) rossen, blinkend in de zon.

Vooraleer de eerste rit aan te vatten kunnen we in Vecses nog genieten van een stevige boterham, beleg, tomaten en schitterende koffie. Je kan nu al voelen dat er met de organisatie en het verdere verloop van onze uitstap niets mis kan gaan. Onze organisator, Marcel Fieremans, laat werkelijk niets aan het toeval over en heeft aan alles gedacht.

Verslag van de verschillende ritten

Rit 1	13/9/2008	Budapest Vecses	Jászberény	78 km
-------	-----------	-----------------	------------	-------

Start. Twaalf dapperen zetten zich in gang voor een tocht van 1300 km gevolgd door drie charmante begeleidsters die ons verzorgen alsof we hun kinderen zijn.

We laten Vecses snel achter ons en rijden naar Jászberény dat 78 km verderop ligt. Het parcours is de eerste kilometers best golvend en pijnigt onze wat stijve benen. Bovendien staat er een strakke tegenwind die ondanks de zonnige hemel de temperatuur best in bedwang houdt.

Na dertig kilometer wordt het parcours vlak. De wind blaast echter sterk in het nadeel in de open vlakte en al snel wordt er aan de kop van het peleton beslist om elkaar af te lossen zodanig dat iedereen wat bescherming heeft.

Om 16 uur zijn we reeds op onze bestemming. Tijd genoeg dus voor een stevige pint op een zonnig terras alvorens onze hotelkamer op te zoeken, te douchen en te gaan eten. 's Avonds wandelen we nog wat rond in Jászberény, maar iedereen beslist toch om tijdig onder de wol te kruipen want morgen wacht de langste rit uit de reeks van tien.

Rit 2	14/9/2008	Jászberény	Balmazújváros	160 km
-------	-----------	------------	---------------	--------

Weliswaar de langste rit uit de reeks van tien, maar een vlak parcours. We zijn goed getraind en hebben al heel wat kilometers in de benen. Dit wordt dus een makkie.

Niet dus. Een strakke koude oostenwind van 4 baufort speelt ons serieus parten en blaast ongenadig op onze rood aangeslagen gezichten. Bovendien is er geen beschutting van huizen of bomen maar slechts een open vlakte, de Pusta.

Onderweg wordt er rond twaalf uur gestopt om wat te eten. De zon schijnt maar we moeten de beschutting zoeken van een haag om te eten en geen kou te vatten.

Omdat er weinig beschutting is zitten er al een aantal vroeger dan normaal op hun tandvlees. Geen probleem, de snelheid wordt aangepast en de beteren trachten de rest wat meer uit de wind te zetten. Zo moet het, vandaag voel ik mij sterk maar morgen krijg ik misschien een klap van de hamer.

Bij het zien van ons vier-sterrenhotel is de pijn in onze benen onmiddellijk vergeten. We worden er hartelijk ontvangen en de bediening en het eten is er fantastisch. Met de dienststers, waaronder Christina, de mooie dienstster uit Balmazújváros die een speciale vermelding krijgt van Leslie, wordt er gezellig gekeuveld en gelachen bij een stevige pint en een glas wijn. Aan het hotel zijn er eveneens warme (hete) zwembaden en een aantal licht beschonken deelnemers beslissen diezelfde avond om er de volgende morgend een duik in te nemen alvorens rit drie aan te vatten. Ze houden woord en wat werd afgesproken geschiedde. Wat ze toen nog niet wisten was dat het de laatste warmte was waarvan ze zouden genieten.

Rit 3	15/9/2008	Balmazújváros	Tâșnad	147 km
-------	-----------	---------------	--------	--------

De weersverwachtingen voor de komende week, die we iedere dag hadden opgevolgd vanop het thuisfront, leken te gaan uitkomen. Via internet hadden we inderdaad al kunnen zien dat de temperatuur zou dalen en er een dag of twee regen zou tussenzitten.

Pijpenstelen. Regen met bakken. De sluizen opengezet. Zondvloed. We hadden het snel begrepen. Iedereen zijn regenkledij aantrekken, niet mopperen, de moed erin houden en vertrekken. Het kan toch niet dat het de hele dag zo zal regenen.

Wel dus. Na 107 km steken we de grens met Roemenië over. Tijdens de pascontrole kunnen we zien hoe de douaniers met volle bewondering naar

ons en onze fietsen staan te kijken. Het is duidelijk dat ze dit nog niet hebben meegemaakt. Enkele kilometers verder hebben we een afspraak met onze Roemeense chauffeur die ons hier vervoegt en het stuur overneemt van Hilda die ons tot op dit punt als een ervaren volger heeft gevolgd. We maken van deze stopplaats gebruik om een hete kom soep met boterham te verorberen zodanig dat onze doorweekte en verkleumde knoken wat kunnen opwarmen.

Het is stil in de groep en iedereen zit geconcentreerd op de fiets want met de regen in het gezicht en de met water gevulde putten in het wegdek is het tot onze aankomstplaats in Tâșnad een gevaarlijke bedoening. We komen er echter zonder kleerscheuren doorheen en bij aankomst in ons hotel spoedt iedereen zich naar zijn kamer om er een hete douche te nemen. Een dag om zo snel mogelijk te vergeten.

Rit 4	16/9/2008	Tâșnad	Pădurea Lăpușel	151 km
-------	-----------	--------	-----------------	--------

Oef, het heeft opgehouden met regenen maar het is bijzonder koud. Onze doorweekte klederen van de vorige dag zijn niet drooggeraakt maar gelukkig hebben we reservekledij mee.

Onderweg hebben we gelukkig de eerste heuveltjes zodat we ons een beetje kunnen opwarmen. We komen langs dorpjes waar Jezus nog niet is langsgeweest. Pogingen om een nieuw huisje op te trekken blijven halverwege steken, overal lopen er straathonden die ons af en toe de schrik op het lijf jagen, groepjes grauw-grijze mensen lopen achtereen langs de baan, lange smalle karren met rubberen banden, met daarop ingeduffelde en ineengesloten mensen die er zeker twintig jaar ouder uit zien dan ze in werkelijkheid zijn. Wegen met putten als kraters waartussen verouderde Dacia's zich een weg banen. Is dit een land dat aansluiting zoekt met Europa? Ik denk dat de weg lang en zwaar zal worden voor de mensen die hier nog raar en verwonderd opkijken wanneer een twaalfkoppige bende met blinkende fietsen en kleurrijke sportkledij voorbijraast.

Op twintig kilometer van onze eindbestemming beslissen we te stoppen aan één van de zeldzame bars die we op onze weg vinden om er een warme tas koffie te nuttigen.

Zoals altijd kijken de gasten verwonderd op wanneer ze zo een eigenaardige bende de bar zien innemen. De mensen zijn altijd vriendelijk en deze keer heeft één van de gasten zin in een praatje. Hij spreekt Leslie aan maar deze zijn Roemeens is zo goed als zijn Chinees en begrijpt er geen bal van.

Gelukking hebben we buiten onze Roemeense chauffeur ook onze organisator, Marcel Fieremans, die al een aardig mondje Roemeens spreekt, gezien hij om professionele redenen veel in Roemenië verblijft.

De ambiance zit er snel in als blijkt dat de man een consumptie wil aanbieden aan Hilda in ruil voor een kus. Er wordt flink gelachen, ook al begrijpen we er niets van. De mimiek en de gebarentaal van de gast, volgens mijn bescheiden mening de dorpsidoot, zeggen genoeg. Als tegenzet biedt Marcel hem een Duvel aan die we hebben meegenomen uit België. De man begrijpt dat het gaat om een beroemd bier uit het verre België en drinkt zonder aarzelen van de voor hem ongetwijfelde godendrank.

We zijn ondertussen opgewarmd en nemen afscheid van deze toch wel merkwaardige stopplaats. In een ruk haspelen we de laatste twintig kilometer af en komen droog en voldaan aan ons hotel in Pădurea Lăpușel

Rit 5	17/9/2008	Pădurea Lăpușel	Borșa	146 km
-------	-----------	-----------------	-------	--------

We zullen absoluut wat kaarsen moeten doen branden in de ontelbare kerken en kloosters die we op onze weg tegenkomen om wat beter weer te krijgen. Het regent weerom pijpenstelen gedurende de ganse dag. Wat hebben we onze Heer Jezus toch misdaan?

Gelukkig krijgen we na 37 km onze eerste werkelijk col te verwerken, de Pasul Gutái (987m en 15 km lang), om ons verkleumde lijf wat op te warmen. Boven moeten we echter wachten tot de laatste van de groep er is. Versteven van de kou duiken we de gevaarlijke afdaling naar beneden met een temperatuur van slechts 6 graden. Sommigen onder ons beginnen stilaan op de Roemeense grouwe man te lijken die op zijn kar zit en in het oneindige zit te staren. Anderen hebben het lastig om hun valse tanden niet stuk te laten kletteren van de kou. Niet menselijk.

Na 70 km stoppen we aan een winkel waar de gerant ons vriendelijk uitnodigt om binnen een warme koffie te drinken en wat te eten. Een uniek moment om ook nieuwe droge kledij aan te trekken. Het wordt problematisch want onze droge kledij raakt stilaan uitgeput. We krijgen onze natte kledij tegen de volgende dag niet meer droog.

Ongelooflijk, wanneer we terug aanzetten houdt het even op met regenen. Even verder bezoeken we een beroemde houtsnijwerker die tot in Amerika is gekend. Hij en zijn zoon maken vooral de indrukwekkende ingangspoorten

in hout die je overal in Roemenië, maar vooral in Maramureş kan bewonderen. Vervolgens bezoeken we het klooster van Bârsana (Bârsana Manasteria). Een indrukwekkend domein waar de rijkdom volledig in contrast staat met wat er buiten deze poorten te zien is. Prachtige, versierde en majestueuse gebouwen, opgetrokken in hout, met goed onderhouden park en een 57 meter hoge houten kerk. Er wordt elke week een orthodoxe kerkdienst gehouden die drie uur duurt en waar iedereen gedurende de ganse tijd recht blijft staan. Er zijn ongeveer zestien kloosterzusters en ook een pater. Die zal er zich dus niet vervelen.

De kaars die we vonden in één van de overdekte gebouwen en die we opnieuw hebben doen branden heeft niet mogen baten. Het is alweer stevig beginnen regenen.

Sommigen onder ons krijgen het knap lastig tijdens de laatste 30 km naar Borsa. De weg loopt licht bergop maar het zijn meer de koude, de onderkoeling en de regen die ons uiteindelijk allemaal uitputten.

Onze miserie van de dag wordt echter tijdens ons avondmaal snel vergeten. Marcel heeft weerom voor een verrassing gezorgd. De goedlachse Marc De Bleser wordt uitgerekend op deze uitgeregende dag 50 jaar en dat moet absoluut worden gevierd.

De Palinka vloeit rijkelijk en opeens verschijnt er een Roemeens schone in traditionele klederdracht die bovendien nog kan zingen als een nachtegaal. De sfeer zit er direct in, de vlam in de pijp. Marc wordt door de bazin uitgenodigd met haar mee te gaan en verdwijnt in een afgesloten kamer. Slechts enkele ogenblikken later verschijnt hij terug op het toneel, eveneens in de traditionele Roemeense klederdracht en wordt door de Roemeense schone uitgenodigd tot een Roemeense dans.

De zaal ontploft wanneer nog later Marcel-Hilda-Willem-Josiane-Daniël-Nelly, eveneens uitgedost in Roemeense folkloristische klederdracht, op de dansvloer verschijnen. De avond kan niet meer stuk en al ons leed van de dag is al lang vergeten en weggespoeld. Morgen wordt het misschien beter.

Rit 6	18/9/2008	Borşa	Suceviţa	149 km
-------	-----------	-------	----------	--------

De goden hebben wat compassie met ons. Het regent niet wanneer we terug aanzetten voor een zware dag met vier cols. De mist hangt echter laag tussen

de bergen en we beslissen dan ook maar onze lichten te monteren die we op aanraden van Marcel hebben meegebracht. Hij denkt echt aan alles.

Het is beneden slechts negen graden en we moeten naar 1416 meter (Pasul Prislop). Gelukkig kunnen we al na 7 km beginnen klimmen gedurende 13 km. De mist begint uit te vallen en boven op de top is het slechts 3 graden. De afdaling is een geseling voor ons versteven lijf en vooral voor onze bevroren handen.

Ongeloofelijk maar waar. We beginnen meer en meer te verlangen naar onze tweede beklimming van de dag om ons wat meer te kunnen opwarmen. Na 71 km is het zover. Als jullie denken dat we nu alle miserie hadden gehad, dan was dit wel buiten de wegeniswerken van onze Roemeense gastheren gerekend. De ganse weg van de beklimming (Pasul Mestecánis-1096m) was opgebroken zodat we ons naar boven moesten sleuren in ware VTT-stijl. Boven op de top kon je niemand nog erkennen. Samen met onze fietsen zaten we van onder tot boven onder het slijk. Niet gemopperd, de borstel en de diepe plassen water deden de rest. Fietsen met borstel en water wat schoon maken, de mechaniek vrijmaken van modderklonters, even wat bijsmieren en terug de fiets op. De wielersport is toch een fantastische hobby nietwaar.

Gelukkig zijn de wegen van de volgende beklimmingen (Pasul Pașcanu-1040m en Pasul Ciumârna-1109m) in orde. Na de laatste beklimming gaat het gedurende 15 km in dalende lijn tot Sucevița. De hete douche in ons hotel werd bijzonder geapprecieerd. Om de dag af te ronden brengen we nog een bezoek aan het klooster van Sucevița dat slechts op 300m van ons hotel ligt. Op de weg zien we een oud en gekromd vrouwtje in een peperkoeken huisje nog wat hout sprokkelen om zich te verwarmen. Ik neem een foto, ze roept mij iets toe. Ik vraag een beetje schertsend haar email-adres om haar de foto door te sturen, maar daar zal ze waarschijnlijk nog nooit van gehoord hebben. We haalden het reeds aan, Europa is hier nog ver weg.

Rit 7	19/9/2008	Sucevița	Târgu Neamț	131 km
-------	-----------	----------	-------------	--------

Sorry als ik het terug over het weer heb maar dit is wel de rode draad geweest in onze uitstap. Geen regen, maar bijzonder koud voor de tijd van het jaar. We horen zelfs dat een aantal ritten in de ronde van Polen zijn afgelast wegens de slechte weersomstandigheden. Wie zegde er alweer dat de aarde aan het opwarmen is. Wij hebben er alvast niets van gemerkt.

Na 10 km (Marginea) bezoeken we een pottenbakkerij waar drie pottenbakkers lustig hun potjes zitten te draaien, hun werkplank met de voeten voortstuwend rondjes laten draaien, terwijl hun handen met de bekende zwarte klei zowaar op korte tijd mooie potten tevoorschijn toveren.

In Cacica bezoeken we een oude zoutmijn waar dagelijks nog 90 ton zout wordt bovengehaald en wordt verwerkt in een verderop gelegen fabriek. Met zijn constante temperatuur van 4 graden is dit voor onze reeds door de koude getergde lichamen zeker geen opwarmertje.

Na 56 km bezoeken we het klooster van Voronet, een beetje gelijkaardig als dit van Sucevița. Zusters met dezelfde zwarte klederdracht, met zwarte bonnet en identieke rituelen. Telkens komen we een zuster tegen die op een houten pannenlat loopt te kloppen, terwijl ze een toertje maakt rond de met fresco's beschilderde kerk binnen het domein van het klooster.

Genoeg getreuzeld. We willen ons terug wat opwarmen en rijden in strak tempo naar Târgu Neamț waar we rond 18 uur aankomen.

Rit 8	20/9/2008	Târgu Neamț	Gheorgheni	147 km
-------	-----------	-------------	------------	--------

Het zal geen waar zijn zeker. Na enkele kilometers begint het opnieuw te regenen en de koude overvalt ons. Dit hebben we nu toch niet verdiend.

We stoppen aan een enorm groot meer ter hoogte van Poiana Largului om er in de plaatselijke bar een warme koffie te nemen en nog wat te eten. De weg richting Bicaz slingert zich rond het lange meer en gaat op en neer. We komen nu aan de stuwdam van Bicaz. Terug een moment om even een halt te houden voor een warme koffie en wat eten.

We verlaten Bicaz, nog even vlak maar nadien begint de weg bergop te lopen naar de Gorge van Cheile Bicazului. Onderweg nemen we nog enkele foto's van de traditionele en doorgaans mooi versierde waterputten die je terugvindt bij ieder huis buiten de stad. Ook een ossenspan mag niet ontsnappen aan het oog van de gevoelige plaat.

Amai, bij het uitrijden van de gorge gaat de weg ineens wel heel steil omhoog gedurende een drietal kilometer (gemiddeld 10%). We stoppen nog

even aan het meer (Lacu Rosu) dat is ontstaan door een bergverzakking en waar je de boomstammen nog in het meer kan zien staan.

Vervolgens gaat het naar de top van de Pasul Pângáraţu (1256m en 7 km lang). Boven op de top is het slechts 3 graden en er wordt dus niet getreuzeld. In volle vaart naar beneden tot onze eindbestemming van de dag, Gheorgheni.

Rit 9	21/9/2008	Gheorgheni	Sighişoara	135 km
-------	-----------	------------	------------	--------

Na enkele kilometers begint de weg op te lopen en na twintig kilometer beginnen we aan de Pasul Bucin (1287m en 10 km lang). Mooie slingerende weg met links en rechts prachtige houten châlets, zeker geen optrekjes van de doorsnee Roemeen, maar het tweede verblijf van enkele beter gestelden.

Na 62 km stoppen we bij een pottenbakker waar de vrouw des huizes Marcel blijkbaar goed kent. Hij wordt er door de bazin met open armen en de nodige kussen ontvangen. Gans de groep mag delen in het enthousiasme van deze fantastische vrouw en al gauw wordt de zelfgemaakte geestrijke drank bovengehaald. Bijgestaan door haar bevallige dochter worden we uitgenodigd even binnen te gaan in de woonkamer waar grootmoeder deeg aan het kneden is, die vervolgens vakkundig op stokjes wordt gedraaid en in olie wordt gebakken. Lekker, het smaakt naar onze Belgische smoutbollen. Nadien worden we uitgenodigd voor een groepsfoto met de gastvrouw en wordt er overgegaan tot de uitreiking van een handgemaakt en beschilderd bord waarop onze naam staat, samen met “Budapest – Târgu Mureş” 2008 en 1300 km. Bedankt Marcel, onze organisator die aan alles heeft gedacht. Morgen is het de laatste dag, maar we kunnen nu al zeggen dat we deze tocht nooit zullen vergeten. We hebben veel afgezien door het slechte weer, maar ondanks alles bleef de groepsgeest fantastisch en werd er niet gemopperd. De organisatie was, zoals we dat ondertussen gewend zijn, perfect.

Het is duidelijk dat de deelnemers stilaan beginnen te denken aan het thuisfront, want onderweg worden de remmen spontaan toegeknepen wanneer een aantal kramen langs de weg staan met aantrekkelijke souvenirs. Er wordt lustig gekocht en in de volgwagen begint er stilaan plaatsgebrek op te treden, ook al omdat tijdens onze vorige bezoeken aan de pottenbakkers wat vazen en potten werden ingeslagen.

Verder onderweg kunnen we toevallig nog even genieten van een ganse groep kinderen die in de traditionele Roemeens klederdracht aan het dansen en het zingen is, om vervolgens samen op de gekende lange karren plaats te nemen en te vertrekken voor een soort stoet door hun dorpje. Prachtig schouwspel.

Op nu naar Sighișoara. Het is een fijne dag geweest. Bij aankomst en na het nemen van een goede douche hebben we nog even de tijd om een rondwandeling te maken in dit fijn en aangenaam stadje vooraleer we gaan eten in het geboortehuis van Dracula. Daar worden de plannen gesmeed voor een nachtelijk uitstapje, want het zit er bijna op. Daniël, Leslie en Chris zakken eens lekker door, maar vinden dat het om twee uur welletjes is geweest. Terug aan het hotel was er een klein probleempje, alles was op slot en we konden niet meer binnen. “Wilma, open the door” riep Daniël een aantal keer. De hoteleigenaar moet gedacht hebben dat Dracula aan zijn deur stond, want enkele seconden later was hij er al om voor ons de deur open te maken. De nacht was kort en de volgende dag waren er enkelen die niet zo fris naar boven reden op de eerste helling.

Rit 10	22/9/2008	Sighisoara	Târgu Mureș	50 km
--------	-----------	------------	-------------	-------

Iets waar niemand naar verlangt. De laatste dag. Een verplicht nummer. Met de fiets naar het vliegveld van Târgu Mureș rijden waar we een vliegtuig nemen naar Budapest en vervolgens een vliegtuig naar Zaventem.

Dit is wederom buiten de vindingrijkheid van onze organisator Marcel Fieremans gerekend.

In onze groep is er iemand die in Evergem woont, Bundervoet Etienne. Even buiten de weg naar Târgu Mureș, heb je de gemeente Danes en die is verbroederd met Evergem. Marcel had er niet beter op gevonden dan een ontmoeting te organiseren met de burgemeester van Danes en voor deze gelegenheid onze vriend Etienne te bombarderen tot burgemeester van Evergem voor één dag. Het werd een hele ceremonie waarbij het protocol niet werd vergeten. Hijsen van de Evergemse vlag, foto's, speech, officiële ontvangst op het gemeentehuis, koffie en uitwisseling van cadeaus. Wat een afsluiter van een prachtige en tot in het detail uitgewerkte organisatie. Werkelijk spijtig dat het weer ons zo parten heeft gespeeld. Maar is het niet zo dat men zo iets langer onthoudt.

Aangekomen op onze eindbestemming in Târgu Mureş werden enkele champagneflessen gekraakt en werd er afgesloten met een erg lekkere traditioneel Roemeense maaltijd. Hier was het terug dat de groep werd opgesplitst in twee. Een deel terug naar België met de bestelwagen. De rest met het vliegtuig naar Budapest en nadien naar Zaventem.

**Bedankt Marcel voor de prachtige organisatie.
Bedankt beste vrienden voor deze fantastische
tiendaagse tesamen, waar jullie ondanks alle
ontberingen steeds de goede spirit erin hielden,
positief en goedgehumid bleven.**

Leslie Smolders